Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicarī mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banī.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḍi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anŭ 12 fl., pe șése lunī 6 fl., pe trei lunī 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anŭ 40 franci, pe șése lunī 20 francī, pe trei lunī 10 francī.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorī.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anŭ 10 fl., pe șése lunī 5 fl., pe trei lunī 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése lunī 6 fl., pe trei lunī 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banī.
Atâtu abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 179. Brașovŭ, Duminecă 14 (26) Augustŭ 1888.

Din causa sf. sèrbători de Luni, diarulu nu va apàré pànă Marți séra.

Brașovŭ, 13 Augustŭ st. v. 1888.

Trecu și tămbălăulŭ kulturegyletistŭ pusŭ în scenă aicī în ḍilele de 19 și 20 Aug. a. c., de cătră pretinșii propagatorī ai culturei maghiare în Ardealŭ.

Trecu aprópe cu totulŭ nebăgatŭ în sémă de marea massă a poporațiunei românescī și săsescī a orașului, cum trecu de multe orī neobservațī pe timpulŭ marilorŭ căldurī nisce stropī de plóiă, carī nu schimbă nimicŭ din dogoreala ḍilei.

Cu lunī înainte se începură pregătirile pentru acéstă adunare generală a kulturegyletului. Comitetulŭ filialei brașovene a acestei reuniunī de maghiarisare construise o programă grandiósă, după care venirea agitatorilorŭ kulturegyletiștī în acestŭ orașŭ avea sĕ se prefacă într'o veritabilă întrare triumfală.

Arangiatorii în îngâmfarea lorŭ avuseră tristulŭ curagiu de a învita tóte reuniunile și corporațiunile săsescī și românescī sĕ asiste la serbarea maghiarisătorilorŭ de profesiune și sĕ ridice prin presența și închinăciunile lorŭ strălucirea închipuitului lorŭ triumfŭ.

Scimŭ cum au rĕspunsŭ Sașii și Românii brașovenī celorŭ ce le-au oferitŭ unŭ rolŭ atâtŭ de ofensătorŭ și umilitorŭ pentru glorificarea serbărilorŭ Kulturegyletului. „Pentru Kulturegyletiștī nu suntemŭ acasă,“ ḍiseră ei, și așa a și fostŭ. Românii și Sasii au absentatŭ cu desĕvĕrșire și n'au luatŭ parte nicī măcarŭ ca privitorī la spectacolulŭ, ce l'au desfășuratŭ pe strade Kulturegyletiștii.

Astfelŭ la tămbălăulŭ de Duminecа trecută, au figuratŭ și ca actorī și ca spectatorī, esclusivŭ numai Maghiarii și Secuii din localitate împreună cu afiliații lorŭ jidovī, armenī etc. și cu puținii óspețī ungurī și evrei, ce au sositŭ cu trenŭ separatŭ.

Sub astfelŭ de împrejurărī se 'nțelege, că proiectata întrare triumfală în Brașovŭ a trebuitŭ sĕ facă unŭ cumplitŭ fiasco cu tótă mulțimea de stégurī și cocarde unguresci, ce le împărțiseră arangiatorii în modŭ risipitorŭ,

Décă ar fi lipsitŭ acestŭ povoiu de steagurī precum și banderiulŭ, compusŭ din vre-o sută de călărețī ciangăi din satele învecinate, dintre carī fiecare purta câte unŭ stégŭ în mână ba mulțī și câte douĕ, s'ar fi credutŭ că la sfatŭ (casa vechiă orășenéscă), unde s'au adunatŭ Kulturegyletiștii, se ține vre-o ședință estra-ordinară a consiliului comunalŭ.

Demonstrațiunea Kulturegyletului cu stégurile unguresci este dealtmintrelea fórte caracteristică pentru spiritulŭ de care se conduce și scopurile și tendințele, ce le urmăresce acésta reuniune.

Décă vr'unŭ Englesŭ orī Francesŭ ar fi asistatŭ la conductulŭ Kulturegyletistŭ de Duminecă și ar fi vĕḍutŭ că mai fiăcare dintre cei ce'lŭ compuneau purta câte unŭ stégŭ tricolorŭ, ar fi trebuitŭ sĕ crédă, că-șī serbéză aniversarea vreo societate pentru fabricațiunea de steagurī.

Se asigură mereu, că Kulturegyletulŭ este o reuniune privată, și că urmăresce numai și numai scopurī culturale. Ei bine, décă este așa de ce se face atâta risipă cu stégurile tricolore la adunările ei?

Ințelegemŭ ca o reuniune culturală sĕ aibă insemnele sale cu simbolulŭ scopurilorŭ ce le urmăresce; dér nu înțelegemu ce lipsă are ea, décă urmăresce numai scopurī culturale, de a demonstra cu stégurile tricolore naționale, carī se întrebuințéză de ordinarŭ numai la festivitățī și conducturī cu caracterŭ politicŭ.

Și cu atâtŭ mai vértosŭ se impune omului nepreocupatŭ acéstă părere, cu câtŭ aicī la noi stégulŭ tricolorŭ unguréscŭ nu este privitŭ numai ca însemnŭ alŭ naționalității maghiare, ci și ca însemnŭ alŭ statului.

Intrebămŭ dér din nou: décă kulturegyletulŭ este o reuniune privată cu scopurī curatŭ culturale de ce se demonstréză în modŭ atâtŭ de bătătorŭ la ochī cu tricolorulŭ unguréscŭ? Orī doră credŭ kulturegyletiștii, că décă nu va purta fiecare dintrînșii câte unŭ stégŭ „cultura maghiară“ nu va mai puté progresa?

Fără îndoélă, că acésta trebue sĕ fiă credința Kulturegyletiștilorŭ décă ei și prin spectaculele ce le arangéză voiescŭ sĕ se presenteze nu ca ómenii păcii și ai muncei ci ca stăpânī și cuceritorī.

Astfelŭ voit'au ei sĕ cuceréscă și Brașovulŭ, căcī étă ce cetimŭ în articululŭ prin care codița Kulturegyletistă de aicī, salută adunarea de Duminecă:

„Kulturegyletulŭ este însășī maghiarimea din Ardélŭ, *cu care a întratŭ în Brașovŭ în triumfŭ statulŭ maghiarŭ.*“

Se adaugemŭ la acésta sutele de stégurī și stegulețe unguresci și vomŭ avé tabloulŭ întregŭ alŭ nisuințelorŭ Kulturegyletului.

Tristŭ lucru décă statulŭ a ajunsŭ ca Kulturegyletulŭ sĕ'lŭ întroducă în orașele din Ardélŭ!

Dér statulŭ a esistatŭ aprópe o miiă de anī și fără de Kulturegylet și vorŭ esista și Românii și Sașii încă mii de anī fără a avé lipsă de „cultura“ ce o rĕspândesce acéstă reuniune.

Nu cu demonstrațiunī politice sub masca culturii se potŭ cucerì inimile popórelorŭ unuī statŭ, ci numai prin respectare reciprocă, echitate și dreptate.

Acésta ar trebui sĕ șī-o însemneze odată pentru totdéuna kulturegyletiștii și sĕ nu mai facă atâta cheltuială cu stégurile tricolore.

Erășī s'au scandalisatŭ Ungurii.

Din Debreținŭ îi se scrie lui „Egyetértés“, că unŭ nou „scandalu“ s'a întêmplatŭ acolo în séra ḍilei de 28 Iulie. Anume oficerii din armata comună a regementului c. r. de infanteriă 39, ce se află staționatŭ în Debreținŭ, s'au adunatŭ, împreună cu oficerii regimentului de honvedī de acolo, la o cină comună de adio arangiată în onórea generalului Van der Wense din incidentulŭ transferărei sale la Cernăuțī. Au luatŭ parte la acéstă cină chiar și o parte din ofițerii din Oradea mare. La cină era de fațā și fiulŭ ministrului-președinte Colomanŭ Tisza, care locuesce în Oradea-mare și care ca voluntarŭ este caporalŭ la husarī.

Când generalulŭ Van der Wense ținu unŭ toastŭ în limba germană, oficerii germanī ce erau de fațā rĕspunseră cu strigăte de „*Hoch*“, în timpŭ ce oficerii maghiarī strigară „*Eljen*“. *Eljen*-urile unguresci însĕ au produsŭ o sensațiă de sigurŭ nu prea plăcută, în urma căreia a urmatŭ o furtunósă emulațiune a strigătelorŭ de „Hoch“ și „Eljen“. De aci apoi au urmatŭ în fine nisce incidente neplăcute, ale cărora urmărī arŭ fi fostŭ de sigurŭ și mai neplăcute, décă nu s'ar fi prevenitŭ pericululŭ prin o întrevenire plină de tactŭ.

„Debreczen“ scrie, că incidentulŭ acesta s'a repetatŭ din nou în Debreținŭ cu ocasiunea ḍilei onomastice a Maiestății Sale. Anume comandantulŭ de hon-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Despre grădinele de copii.

Conferință ținută la ateneulŭ din Craiova.

(Fine.)

Décă, onorabile dómne și onorabilī domnī, voiu fi reușitŭ în cele dise până aci a da o ideă, fiă câtŭ de palidă, despre scólele frŏbeliane, numite grădinī de copii: înainte de-a încheia trebue sĕ adaugŭ, că influența ce ele exercită nu se mărginesce numai între zidurile localului lorŭ. In ele, viitórele mame și viitórele crescĕtóre de copii potŭ câștiga cunoscințele și practica grelei și delicatei lorŭ misiunī. Grădina de copii e destinată a le servì de modelŭ și a da astfelŭ familiei puterī și ajutóre nouĕ în crescerea copiilorŭ.

Asemenea grădină de copii este chemată a îmbunĕtății educațiunea din scólă. nu numai prin aceea că pregătesce pe viitorii elevī ai scolei, ci și prin întroducerea în scólă a sistemei frŏbeliane de educațiune. In trecutŭ, și la noi, cu puține esceptiunī și astăḍī, scóla are o față pre multŭ posomorîtă și aspră. Pe când ea, ca templu alŭ educațiunei, ar trebui sĕ fiă loculŭ celŭ mai plăcutŭ, și orele de scólă sĕ fiă ca o sĕrbătóre pentru copii, adī ei nu află aci mai nimicŭ care sĕ suridă naturei lorŭ copilărescī, nu află decâtŭ asprimea datoriei și adeseorī asprimea și mai mare a profesorului și pedépsa pentru neîmplinirea ocuțiunilorŭ date. Acum au începutŭ a se introduce și în scóle cântecile și ocupațiunile frŏbeliane, împreună cu mijlócele de-a face instrucțiunea intuitivă și practică.

Și în adevĕrŭ, cum dice d-na de Marenholtz, binecuvêntarea operei frŏbeliane nu va fi deplină decâtŭ atuncī, când ea se va întinde și asupra familiei și asupra scolei, când mama séu înlocuitórea ei va putea sĕ facă din familiă prima treptă a grădinei de copii până la etatea de trei anī; și când se vorŭ fi întrodusŭ în scólă, pe lângă învĕțămêntulŭ intuitivŭ, și elementele frŏbeliane pentru cultura morală, estetică și industrială a copiilorŭ, cum au începutŭ a se face deja. Invĕțĕmêntulŭ intuitivŭ, calcululŭ, geometria, desemnulŭ și alte obiecte, suntŭ destinate a primi o reformă însemnată prin metodulŭ frŏbelianŭ. In generalŭ sistema frŏbeliană desvoltă cu deosebire propria activitate și spiritulŭ de inițiativă alŭ elevului; pe când, după sistemele de până acum, elevulŭ rĕmâne mai multŭ pasivŭ, ca unŭ receptaculŭ menitŭ a primi ceea ce i se dă séu i se spune.

Una din urmările cele bune ale marelui avêntŭ, ce au luatŭ astăḍī grădinile de copii, este și reformarea idustriei pedagogice în facerea jucăriilorŭ de copii. Obiectele frŏbeliane de jocŭ și de ocupațiune pentru copii au începutŭ se înlăture, și cu timpulŭ vorŭ înlătura pe deplinŭ și pretutindenī jucăriile de până acum, atâtŭ de scumpe și nefolositóre, cu care copii nu potŭ face nimic decâtŭ sĕ le frângă. Când dai copilului o asemenea jucăriă, la începutŭ se bucură, pentru că-lŭ impresionéză noutatea lucrului: însĕ a doua di séu peste trei, patru ore, nu-i mai face nicī o plăcere séu a sfĕrîmat'o deja. Pentru că trebuința lui nu este de-a se uita la jucăriă, ci mai multŭ de-a se ocupa, de a-șī desvolta activitatea cu ea. Pentru aceea în Germania au începutŭ a se da copiilorŭ, ca darurī de anulŭ nou și în alte ḍile, cutii cu jocurī frŏbeliane.

Cea mai însemnată colecțiune de asemenea jocurī este cea publicată de directorulŭ Fellner, la Pichler în Viena, care sub titlu de „jocŭ și lucru“ cuprinde o seriă de 32 de jocurī frŏbeliane, însoțite de esplicațiunile lorŭ.

* * *

Considerândŭ binefacerile grădinilor de copii, credŭ, dómnelorŭ și domnilorŭ, că fiăcare din noi se bucură vĕdêndu inițiativa luată de guvernŭ prin noulŭ proiectŭ de lege asupra instrucțiunei de a întroduce și în țera nóstră acéstă instituțiune. Și sperŭ că guvernulŭ nu va rĕmânea singurŭ pe acéstă cale.

La noi, pe câtŭ sciu, nu esistă până acum de câtŭ o singură scólă frŏbeliană română, acea înființată de societatea pentru învĕțătura poporului românŭ, care se află alipită de scóla normală a societății, în capitală, sub conducerea distinsului profesorŭ și pedagogŭ d-nulŭ Dr Barbu Constantinescu; și unŭ începutŭ făcutŭ din inițiativă privată aicī în Craiova. In alte state mai tóte grădinile de copii suntŭ înființate și susținute de associațiunī și particularī. Numai în Austria, încă dela 1872, și în Belgia și Franța în ultimii anī, a organisatŭ guvernulŭ prin lege asemenea instituțiunī.

Sperŭ decī, dómnelorŭ, — și acésta atêrnă mai alesŭ dela D-vóstrĕ, dela voința femeii culte, care când voesce póte mai multŭ decâtŭ guvernele statelorŭ, — sperŭ că scóla frŏbeliană, acéstă binefăcĕtóre instituțiune, care e destinată a

vedĭ, Vedo Jenö, toastă pentru Maiestatea Sa în limba germană. „Ofiţerii de honvedĭ, scrie „Debreczen“, simţindu-se adêncŭ vătămaţĭ în sentimentulŭ lorŭ naţionalŭ, întêmpinară scandalulŭ cu adêncă tăcere şi cu indignare, ce li se putè ceti din faţă, şi nicĭ o voce nu cuteză sĕ strige „eljen“, când unŭ distinsŭ oficerŭ dela honvedĭ vătĕmă astfelŭ aşa de multŭ pe regele unguréscŭ. Tăcerea fù întreruptă de unŭ locotenentŭ, care strigă unguresce „eljen a Kiraly“ şi atuncĭ strigară „eljen“ şi oficerii de honvedĭ.“

Aceste tóte suntŭ semne că lăudata „bună înţelegere“ între armată şi honvedime e încă departe de a trece din sfera dorinţelorŭ frumóse în a realităţii.

SCIRILE ĐILEI.

Scimu, că unŭ *cancelistŭ din Caransebeşŭ* avù obrăsnicia a insulta de mai multe orĭ pe dlŭ generalŭ *Traianŭ Doda*. Fiindŭ trasŭ la rĕspundere, cancelistulŭ a mărturisitŭ, că a fostŭ mituitŭ cu 180 fl. de unŭ farmacistŭ spre a comite insultările, şi că urzitorii intelectualĭ ai faptului suntŭ doi consilierĭ de tribunalŭ. Aceştia negară. Judecătoria de cercŭ din Caransebeşŭ condamnà totuşĭ pe cancelistŭ la 50 fl. amendă şi o lună închisóre. Făcêndu-se însĕ recursŭ la tabla regéscă, acésta *l'a achitatŭ.*

***

In diarulŭ „Kolozsvár“ s'a publicatŭ o provocare a vice-preşedintelui reuniunei economice ardelenescĭ Iosifŭ *Szabo* cătră *posesorii de regalii ardelenescĭ:* ca la casŭ când ar putè dovedi în modŭ demnŭ de credutŭ, că adevĕratulŭ lorŭ venitŭ din regalŭ este mai mare decâtŭ cum s'a stabilitŭ de cătră oficiu, sĕ trimétă datele respective pe lângă o exactă calculare a venitului până la 31 Augustŭ a. c. la secretariatulŭ numitei reuniunĭ. Totodată învită vice-preşedintele Szabo pe posesorii de regalii ardelenĭ la conferenţa ce se va ţinè la 1 Septemvre st. n. a. c. în Cluşiu (sala comitatului) în afacerea rescumpĕrării regalielorŭ de cârciumăritŭ, care conferenţă se va sfătui despre paşii ce suntŭ a se face spre a dobêndi o desdaunare dréptă şi deplină. — Atragemŭ atenţiunea celorŭ interesaţĭ asupra acestorŭ paşĭ a-i reuniunei economice ardelene.

***

Pentru fondulŭ „*Reuniunei vĕduvelorŭ române Braşovŭ-Săcele*“ ni-se spune, că a mai contribuitŭ d-lŭ Constandinŭ *Bercariu* 2 fl. şi d-ra *E. P.* 1 fl.

***

Clopotulŭ ce s'a scosŭ din turnulŭ Colţei, despre care amŭ făcutŭ deja amintire, mai pórtă şi următórea inscripţiune, scrisă cu litere cirilice: „S'a aşedatŭ acestŭ clopotŭ în dilele măritului ministru Mihailŭ Cantacuzinŭ, întru amintirea sa şi a poporului sĕu, în anulŭ mântuirei 7223.“

***

Ministeriulŭ de interne alŭ României va acorda spesele de drumŭ şi representaţiă d-lui dr. *Victorŭ Babeşŭ*, profesorŭ la facultatea de medicină din Bucurescĭ şi directorŭ alŭ institutului de bactereologiă, spre a lua parte ca *delegatŭ alŭ guvernului la congresulŭ medicalŭ*, ce are a se ţinè la Parisŭ pentru studiulŭ tuberculosei.

***

Unŭ tînĕrŭ românŭ din Bucurescĭ, d-lŭ *Ch. Staicovicĭ*, fiiulŭ d-lui comerciantŭ de acolo, Dim. Staicovicĭ, a obţinutŭ cu mare succesŭ *diploma şcolei superióre de comerciu din Parisŭ* ocupândŭ în clasificaţiune loculŭ *alŭ 4-lea între 23 de* inşĭ.

***

Studenţii francesĭ, ca respunsŭ la sĕrbările bologneze, la care au petrecutŭ fórte bine, au decisŭ sĕ dea şi ei în anulŭ viitorŭ la Parisŭ, cu ocasia exposiţiunii universale, nisce *marĭ sĕrbărĭ*, la care sĕ pofteascâ pe *toţĭ studenţii Europei.* Studenţii italienĭ, dreptŭ revanşă, vorŭ fi primiţĭ şi sĕrbătoriţĭ într'unŭ chip deosebitŭ.

***

O tînĕră Română, d-şora *Zoe Arionŭ*, a trecutŭ cu succesŭ esamenulŭ de bacalaureatŭ în Parisŭ în litere (secţ. de filosofiă). D-ei a primitŭ felicitările esaminatorilorŭ.

***

Serbia se pregătesce sĕ ia parte la exposiţia universală din Parisŭ. Toţĭ pictorii şi sculptorii serbĭ au declaratŭ, că vorŭ trimite tablourĭ şi statue. Departamentulŭ drumurilorŭ de ferŭ va trimite şi elŭ unŭ mare numĕrŭ de obiecte, între carĭ mai multe tablourĭ ce represintă locurile pitoreştĭ şi muntóse, prin care trecŭ liniile. Secţiunea domeniilorŭ face marĭ pregătirĭ sub direcţiunea d-lui Mihailovicĭ, ca sĕ pótă trămite o colecţiune de obiecte de economiă forestieră. Se prevede, că colecţiunea acésta va fi fórte interesantă.

***

Ni se împărtăşesce, că Tinerii universitarĭ românĭ din Braşovŭ, vorŭ arangea la *27 Augustŭ st. v.* o *petrecere de dansŭ.* Venitulŭ curatŭ este destinatŭ pentru *scopurĭ filantropice.* — Atragemŭ atenţiunea publicului asupra acestorŭ nisuinţe ale tinerimei şi le recomandămŭ sprijinului, ce-lŭ merită.

***

Escursiune la Sinaia. Celorŭ ce voiescŭ a lua parte la acéstă escursiune le facemŭ cunoscutŭ, că trenulŭ separatŭ va pleca din Braşovŭ în diua de S-ta Măriă, nu cum s'a anunţatŭ la 5 óre 20 min. dimineţa, ci la 6 óre (după timpulŭ de Budapesta). Pentru acésta escursiune, la care s'au insinuatŭ deja mulţĭ, biroulŭ orăşenescŭ de călĕtorii din locŭ (Strada Vămii 10) va primi şi abonărĭ la prândulŭ comunŭ (Otelulŭ Kirchner în Sinaia) însĕ numai până Dumineca la órele 12 din di.

Demonstraţiunĭ anti-maghiare?

In şedinţa trecută a consiliului comunalŭ din Braşovŭ membrulŭ Dück a interpelatŭ pe primarŭ din causă că clădirea primăriei de aici a fostŭ decorată cu stégurĭ unguresci cu ocasiunea şedinţelorŭ Kulturegyletului, pre cândŭ o asemenea procedere nu s'a observatŭ faţă cu nicĭ o altă reuniune din ţéră.

Mai departe l'a întrebatŭ décă are cunoscinţa despre aceea, că organe ale poliţiei au mersŭ din casă 'n casă provocândŭ pe proprietarĭ a-şĭ împodobi casele cu stindarde unguresci? Primarulŭ de *Brennerberg* a rĕspunsŭ că clădirea primăriei a fostŭ decorată de ómenĭ nechemaţĭ fără scirea lui.

Aflândŭ că comisarulŭ de poliţie Szabo scie de acestŭ lucru l'a provocatŭ ca în séra de 18 Augustŭ sĕ depărteze stégurile de acolo. Szabo însĕ n'a urmatŭ ordinului şi pentru aceea va fi trasŭ la rĕspundere.

Diarele unguresci suntŭ fórte înfuriate din causa acestui rĕspunsŭ susţinêndŭ că elŭ implică o vătămare a stegului unguréscŭ.

„Budp.-Hirlap“, cere o energică intervenire a guvernului din causa acésta dicêndŭ că décă Polonii şi Alsaţianii ar fi demonstratŭ astfelŭ, agitatorii ar fi toţĭ puşĭ la umbră, apoi încheie aşa:

„Rupeţĭ drăguţilorŭ Saşĭ stégulŭ unguréscŭ, care v'a scutitŭ 600 de anĭ; tu însĕ Coloman Tisza reculege-te şi lasă pe agitatorĭ se sémţă pumnulŭ tĕu, ca celŭ puţinŭ sĕ nu se jăluéscă înzadarŭ despre tirănia unguréscă!“

*

Sub titlulŭ *„Contra stindardului unguréscŭ“* cetimŭ în „Ellenzék“ dela 23 Augustŭ următórele:

Sasii din Braşovŭ au atentatŭ contra simbolului statului maghiarŭ: contra stindardului naţionalŭ. Nu s'au îndestulitŭ cu atâta, că cu ocasiunea sĕrbătorirei „Kulturegylet“-ului s'au depărtatŭ cu grămada din oraşŭ şi prin asésta au demonstratŭ în modŭ idioticŭ contra tendinţelorŭ patriotice ale „Kulturegylet“-ului, ci au pornitŭ din oficiu persecuţiune contra acelorŭ funcţionarĭ poliţienescĭ, carĭ au arboratŭ stindardulŭ naţionalŭ pe spitalulŭ (?) orăşenescŭ.

Prin urmare pe Saşĭ, adecă pe supuşii statului maghiarŭ, i-a scandalisatŭ arborarea stindardului pe edificiile publice şi pentru ofensa ce li s'a făcutŭ prin acésta îşĭ caută satisfacţiune. Ei timbréză ca criminalitate faptulŭ respectivelorŭ organe publice ale poliţiei şi pornescŭ cercetare disciplinară contra lorŭ.

Astfelŭ documentéză Sasii, că ei suntŭ cetăţenii statului maghiarŭ şi că sémtŭ împreună cu naţiunea, când acésta sĕrbătoresce, se unescŭ cu ea, când acésta urmărindŭ esclusivŭ tendinţe culturale, lucréză pentru binele comunŭ alŭ tuturorŭ cetăţenilorŭ din patriă. Astfelŭ demonstréză ei în contra acelei reuniunĭ, cea dintêiu, care s'a grăbitŭ a mântui industriaşii sasĭ din Brasovŭ, când aceştia erau ameninţaţĭ cu totală ruinare.

De astădată ne mărginimŭ simplaminte a înregistra faptulŭ, care este unŭ nou semnŭ despre necorigibilitatea lorŭ şi documentéză în modŭ eclatantŭ nerecunoscinţa şi nepatriotismulu lor. Vomŭ mai sta încă de vorbă cu Sasii din Braşovŭ, dér şi până atuncĭ atragemŭ în prima liniă atenţiunea fişpanului conte Andreiu Bethlen asupra acestei nouĕ purtărĭ scandalóse a lorŭ. Elŭ sĕ le dea lorŭ prima lecţiune. Are causă şi are putere pentru a-o face.

Intêmplărĭ diferite.

O sinucidere tăinuită. Cetimŭ în „Egyetértés“: In Piatra unŭ orăşelŭ din România sosì înainte de asta cu o sĕptĕmână, o fată frumósă şi elegantŭ îmbrăcată cam în etate de 20 anĭ. Ea îşĭ închiria o odaiă la o femeiă vĕduvă plătindŭ pe o lună înainte şi asigurândŭ pe gazda casei, că ea vine din Rusia şi se numesce Ana Mihailov şi că va rĕmâne multă vreme în România. Trei dile de-arêndulŭ ea nu voi se părăsescă odaia de locŭ ocupându-se cu romanulŭ „Miserabilii“ de lui Victorŭ Hugo. După 4 dile îşĭ angajà o birjă şi merse afară la câmpŭ la proprietatea lui Theodori. Ea sa recomandà bĕtrânului Theodori totŭ sub numele de Ana Mihailov şi-lŭ întrebà, că nu cumva au rĕmasŭ după mórtea logofĕtului seu Mihailŭ Mihailo-

---

îmbunĕtăţi într'unŭ modŭ necugetatŭ până astădĭ educaţiunea tinerimei si printr'însa civilisaţiunea şi sórtea omenirii, va afla şi în patria nóstră putemiculŭ sprijinŭ alŭ associaţiunilorŭ şi că în specialŭ Craiova nu va rĕmânè nicĭ în acéstă privinţă în urma altorŭ oraşe.*)

(„Conv. Literare“.) **M. Strajanu.**

Amintirĭ din pribegia după 1848.

de

IONŬ GHICA.

(Urmare.)

Dintre membrii guvernului provisoriu, unulŭ mai cu sémă era cunoscutŭ de poporulŭ de josŭ, de tinerime, de scolarĭ şi de negustorime. Ţinea de mai mulţĭ anĭ condeiulŭ românescŭ în mână ca literatorŭ şi ca jurnalistŭ; mai alesŭ douĕ satire de ocasiune, pline de spiritŭ, „Măceşulŭ“ şi „Duhai, Duhai mĕ,“ ilŭ făcuse fórte popularŭ. Elŭ eclipsase în guvernŭ pe ceilalţĭ doi colegĭ ai sĕi, carĭ în tóte ocasiunile îi cedau pasulŭ, personificase într'însulŭ totŭ meritulŭ deşteptărei naţionale. Invĕlitŭ în manta albă, se arăta în publicŭ escortatŭ de o gardă compusă de vecinĭ din mahalaua în care locuia, cei mai mulţĭ armenĭ şi rude. Cu câtŭ Caimacanii noştri se îngâmfau mai multŭ, cu atâtŭ afacerile importante erau mai neglijate şi mai uitate, încâtŭ popularitatea locotenenţei mergea decrescêndŭ, şi scădea pe tótă diua în spiritulŭ ómenilorŭ dotaţĭ cu simţŭ politicŭ şi patrioticŭ.

Transcriu aci trei epistole ce amŭ primitŭ la Constantinopolŭ în timpulŭ guvernului revoluţionarŭ:

Nr. III.

Nicolae Bălcescu lui Ionŭ Ghica la Constantinopolŭ.

„Bucurescĭ, 16 Iunie 1848.

„Iubite Ghica,

„Am primitŭ vr'o douĕ scrisorĭ dela „tine din 11 şi 17 Iulie, afară de alte „douĕ cifrate. N'am pututŭ sĕ-ţĭ scriu „de locŭ, din pricină că dela revoluţiă „încóce vremea mĭ-a lipsitŭ de totŭ „spre a scri pentru treburile şi furtunele „ce le-am avutŭ. Ca sĕ poţĭ înţelege „starea lucrurilorŭ la noi, trebue sĕ sci „ce s'a urmatŭ dela 11 până acum. Mĕ „voiu nevoi a ţi-le spune pe scurtŭ.

„Revoluţia dela 11 a fostŭ cea mai „frumósă ce s'a întêmplatŭ vr'odată la „unŭ poporŭ. Cu o di înainte se aflase „revolta de peste Oltŭ: se aflase că în „mai multe locurĭ încă ţéra e în picióre, „cum la Prahova şi Vâlcea. Iuncărulŭ „Magheru, într'acea di, după amédŭ, citesce proclamaţia în Lipscanĭ; semnalulŭ prin clopote se dă şi poporulŭ se „îndrepteză în grămadă cătră Palatŭ, „unde strigŭ mereu lui Vodă sĕ iscălescă Constituţia. Cu o di înainte Vodă „fusese la casarmă şi poftise pe oştire „sĕ-i apere Tronulŭ, şi ostaşii i-au disŭ „că ei vorŭ apĕra Constituţia, şi l'au „poftitŭ şi pe dênsulŭ s'o primescă. Vodă „a iscălitŭ Constituţia, vĕdêndu-se silitŭ „de poporŭ, numindu-şĭ şi unŭ nou ministerŭ dintre revoluţionarĭ, anume: N. „Golescu, Eu, Tellŭ, Eliadŭ, Magheru, „St. Golescu şi Roset-Aga. Peste douĕ „dile însĕ, Bibescu, demoralisatŭ de totŭ „de cele ce se întêmplase, şĭ-a datŭ dimisia. Atuncĭ noi amŭ întocmitŭ unŭ „guvernŭ provisoriu. La Mitropolitulŭ „se adunaseră boerii. Acolo amŭ mersŭ „şi noi cu poporulŭ, şi amŭ proclamatŭ „guvernulŭ, puindŭ pe Mitropolitulŭ ca „Preşedinte. A doua di avurămŭ sfinţirea steagurilorŭ şi jurămêntulŭ gvardicĭ naţionale, a armiei, a poporului, „în câmpulŭ dela Filaretŭ, ce s'a numitŭ „Câmpulŭ Libertăţii. Imĭ aduceam atuncĭ „aminte, în acésta frumósă solemnitate, „de diua aceea, când acum cincĭ anĭ „jurarămŭ noi patru inşĭ acolo întocmirea societăţii nóstre care acum mântui „ţéra! Peste trei dile, sosiră şi membrii „de peste Oltŭ. In lipsa lorŭ, spre a „ţinè bună rânduielă în oştire, noi făcurămŭ o mare greşelă, căcĭ lăsarămŭ pe „Odobescu ca ministru şi pe Solomonŭ „în capulŭ regimentului din Capitală „Cum a venitŭ sĕ facemŭ acésta nu ţi-o „potŭ desluşi acum, dér la vreme ţi le „voiu spune pe largŭ. A treia di după „sosirea membrilorŭ la 19 Iulie, Odobescu şi Solomonŭ complotară în potriva nóstră. Agitaţia începuse de ambiţioşĭ mascaţĭ în apĕrătorĭ ai proprietăţii, carĭ ne învinovăţeu că vremŭ sĕ „răpimŭ dela proprietarĭ ca sĕ dămŭ ţĕranilorŭ, cu tóte că noi le declarasemŭ, „că vom lăsa acéstă cestiă sĕ se deslege „prin obştésca adunare constituantă. In „diua aceea dér, Odobescu şi Solomonŭ, „sub pretext de o visită de representaţiă a oficerilorŭ, aducêndŭ fără veste „douĕ róte de soldaţĭ beţĭ, ne arestui în „palatŭ. Cum se aflà acésta în poporŭ, „îndată se adună cu o grabă nespusă. „Solomonŭ atuncĭ, vĕdêndŭ nevoia, se „trase cu soldaţii spre casarmă, după ce „slobozi focŭ în norodulŭ desarmatŭ, din „care se omorîră vre-o nouĕ inşĭ şi alţĭ „atâţĭ răniţĭ. Odobescu, rĕmâindŭ în „palatŭ, se arestui; mai pe séră se arestui şi Solomonŭ, căcĭ poporulŭ încunjurase casarma şi elŭ voindŭ sĕ fugă, „fù arestuitŭ. Guvernulŭ începù érăşi „lucrările sale, însĕ reacţia totŭ cresce a. „Ruşii atuncĭ cu ciocoii începù a urdi

---

*) După ţinerea acestei conferinţe aflai cu bucuriă, că în Iaşĭ s'a constituitŭ o societate pentru înfiinţarea grădinelorŭ de copii. Ar fi de doritŭ, ca acestŭ esemplu sĕ fiă imitatŭ pretutindenea: ca reformă atâtŭ de necesară a educaţiunei naţionale, care nu se póte face decâtŭ pe încetulŭ, se încépă dela temelia. **M. S.**

vicĭ nisce documente. Acestŭ Mihailŭ Mihailovicĭ era unŭ omŭ unicŭ în felulŭ sĕu. Elŭ venise de multă vreme în România dêr nimenĭ nu scia de unde a venitŭ. Poporulŭ ţine că elŭ este fratele mai micŭ alŭ Ţarului Nicolae care a fugitŭ din Rusia şi se vorbia despre elŭ că pre când Ţarulŭ Alexandru alŭ II-lea a trecutŭ cu prisonierulŭ Osman Paşa prin Romanŭ, Mihailŭ Mihailovicĭ încă se afla pe peronulŭ gărei, toţĭ cei de faţă se închinară numai elŭ sta cu capulŭ acoperitŭ, superbŭ şi mâniosŭ în faţa Ţarului tuturorŭ Ruşilorŭ. Când îlŭ făcură atentŭ unii dintre ôspeţĭ despre nepoliteţa sa elŭ strigă „jamais“ (nicĭ odată) şi plecă. Acestŭ îndĕrĕtnicŭ bĕtrânŭ murì înainte de asta cu 4 anĭ şi înainte de mórtea sa tóte scrisorile şi le aruncă în focŭ în faţa mai multorŭ martorĭ. Theodori le istorisi tóte aceste tinerei fete care făcêndu-se deodată palidă ca céra la audulŭ vorbelorŭ lui, se depărtă numai decâtŭ. După o jumĕtate de césŭ fata se aruncă în valurile Bistriţei unde s'a înecatŭ. Pe ţĕrmulŭ rîului 'i rĕmase pălăria şi umbrela. Se vorbesce cu siguritate, că ea s'a sinucisŭ de desperarea ce a cuprins'o aflândŭ că bĕtrânulŭ Mihailovicĭ şĭ-a arsŭ documentele. Nenorocita fată numai cu o ḑi mai înainte scrise o epistolă reginei Natalia a Serbiei la Versailles şi se crede că scrisórea acésta va lămurì sinuciderea ei.

Statua colosală a lui Mironŭ Costinŭ.

Sub acestŭ titlu cetimŭ în ḑiarulŭ parisianŭ „La Voltaire“:

„O lucrare remarcabilă a sculpturei gigantice a fostŭ esecutată la Parisŭ şi va face ornamentulŭ unui oraşŭ românescŭ: Iaşii. Acésta este statua lui Miron Costinŭ datorită d-lui Ladislas Hégel.

Mironŭ Costinŭ a fostŭ decapitatŭ pentru crimă politică, 1691, pe piaţa publică din Romanŭ, aprópe de Iaşĭ. Acolo va fi ridicată statua lui colosală, după ce va fi fostŭ expusă în timpŭ de o septemână la admiraţiunea Bucurescilorŭ.

Acéstă statuă este de bronzŭ şi mĕsóră mai multŭ de 3 metri. Ea va fi aşedată pe unŭ piedestalŭ de aprópe 4 metri de piétră de Sinaia, ornatŭ de lucrărĭ în bronzŭ şi de douĕ vaste bas-reliefurĭ. Unulŭ represintă pe Mironŭ Costinŭ citindŭ Istoria Moldovii de dênsulŭ, o adevĕrată epopee, scrisă în versurĭ polone regelui Ioanŭ III. Regele, istoriculŭ poetŭ, tóte personagele curţii carĭ îi înconjóră, suntŭ nisce adevĕrate portrete esecutate cu o fidelitate scrupulósă atâtŭ din punctulŭ de vedere alŭ asemĕnării figurelorŭ, câtŭ şi din acela alŭ costumelorŭ. Elŭ este în acelaşŭ timpŭ o lucrare de artă remarcabilă şi o împreunare de documente istorice din cele mai curióse.

Cel-altŭ bas-relief ne arată arestarea lui Mironŭ Costinŭ în momentulŭ când se găseşce lângă cadavrulŭ soţiei sale, mórtă în ajunŭ. Nu 'i se lasă vreme sĕ dea soţiei sale ultimele datorii. Unulŭ dintre soldaţĭ îi propune la urechiă sĕ'lŭ lase sĕ se evadeze şi'i arată unŭ calŭ, în depărtare, în câmpiă. Mironŭ refusă. Elŭ preferă mórtea în loculŭ fugei (a fostŭ într'adevĕrŭ decapitatŭ a doua ḑi). Acéstă scenă este dată cu veritate şi o simplitate mişcătóre.

Câtŭ pentru maiestósa figură a eroului, care domină monumentulŭ, ea are meritulŭ rarŭ, cu tóte proporţiele sale enorme, sĕ nu dea nicĭ o impresiă de greóie, defectŭ aşa de comunŭ în statuele de acéstă taliă. Ea este lucrată cu lărgimea care convine stilului ei, fără fineţe inutile, fără migăleală de prisosŭ. In acéstă privinţă ea este unŭ adevĕratŭ modelŭ alŭ genului colosalŭ, mândru, energicŭ, precisŭ şi simplu.“

Dela camera de comerciu şi industriă.

(Liferaţiă pentru armata c. r.) Inaltulŭ ces. reg. ministeriu de resboiu imperialŭ a încunosciinţatŭ prin rescriptulŭ dela 15 Augustŭ a. c. 1514/XIII camera de comerţiu şi industriă din Braşovŭ despre aceea, că în ḑiua de 15 Septemvrie a. c. se va face pertractarea de oferte şi adecă pentru asigurarea liferaţiunei următórelorŭ obiecte: ploscĭ din tablă de fierŭ emailate, ulcióre pentru apă, cescĭ cu capacŭ, aparate din tuciu pentru străformarea tornistrelarŭ etc. Ofertele se potŭ face şi pentru cuantităţĭ parţiale. Mijlocitorii suntŭ escluşĭ. Mostrele se potŭ vedé între altele la depoulŭ de montură din Alba-Iulia; asemenea stă la disposiţia antreprenorilorŭ cumpărarea mostrelorŭ pentru care scopŭ sĕ se adreseze la Ministeriulŭ de resboiu imperialŭ.

Publicaţiunea dinpreună cu condiţiunile Contractului suntŭ depuse la biroulŭ Camerei de comerciu şi industriă din Braşovŭ spre informaţiune.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Budapesta, 25 Augustŭ. Inmormêntarea ministrului *Trefort* s'a sĕvêrşitŭ ierĭ după ameḑu. A asistatŭ Archiducele Iositŭ şi nenumĕrate notabilităţĭ şi deputaţiunĭ.

Viena, 25 Augustŭ. Ministrulŭ de esterne *Kalnoky* a plecatŭ alaltăséră la *Eger* în Boemia spre a se întêlni cu ministrulŭ-preşedinte italianŭ *Crispi*, care călĕtorindŭ spre Italia avé sĕ trécă prin acelŭ oraşŭ.

Berlinŭ, 25 Augustŭ. „Norddeutsche Allg. Zeitung“ vorbindŭ despre victoriile electorale ale generalului Boulanger ḑice: Orĭ şi care guvernŭ francesŭ, care nu ameninţă pacea, ne este binevenitŭ. Noi putemŭ trăi cu o Franciă boulangistă tocmai aşa de bine, ca cu una bonapartistă. Faţă cu disposiţiunea ce domnesce momentanŭ în Francia nu esistă nicĭ unŭ guvernŭ francesŭ, care sĕ ne pótă pe deplinŭ linişti. Generalulŭ Boulanger nu ne nelinişteşce mai multŭ ca orĭ şi care altulŭ; décă 'i va succede a restabilì ordinea, succesele lui nĭ-ar fi binevenite nouĕ şi întregei Europe.

Articululŭ acesta a stêrnitŭ mare sensaţiă. Elŭ este consideratŭ ca o dovadă, că cercurile competente berlinese începŭ a lua în seriosŭ pe generalulŭ Boulanger şi nu mai credŭ că este imposibilŭ ca elŭ sĕ ajungă la cârmă.

DIVERSE.

Superstiţiunĭ şi credinţe americane. Pete albe pe unghiă însemnéză norocŭ.

Acela, care ceteste inscripţiunile de pe monumentele mormêntale îşĭ perde memoria.

E rĕu şi dăunătoru pentru copilŭ, décă legenĭ legănulŭ golŭ.

Când cine-va mănâncă ceva în timpulŭ când se tragŭ clopotele la o înmormêntare, nu e bine, căcĭ capătă durerĭ de măsele.

Se prevede nenorocire, când şórecele róde redingota.

Cine are dinţĭ rarĭ, trebue sĕ emigreze, căcĭ în patriă-i n'are norocŭ.

Unŭ copilŭ mai micŭ de unŭ anŭ sĕ nu fiă dusŭ în pivniţă, căcĭ devine fricosŭ.

Cine se mută într'o casă zidită de curêndŭ, sĕ întroducă, mai înainte de a şedé în ea, o mătură nouă şi nişte pâne; altmintrelea îi merge rĕu.

Cine încalţă din greşélă unŭ ciorapŭ întorsŭ, în acea ḑi îi merge rĕu.

Décă cine-va strănută în revĕrsatulŭ ḑorilorŭ, acela va căpăta unŭ cadou.

Când se sémĕnă cânepă, se spui o minciună mare, în casŭ contrarŭ, ţesândŭ, nu ese albă.

Unŭ strĕin, care visitéză pentru prima óră casa cui-va, se şédă celŭ puţinŭ unŭ momentŭ, altŭ-mintrelea copiii din casă nu potŭ adormi.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 24 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.20	Vend.	9.25
Argintŭ românescu .	„	9.15	„	9.20
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.80	„	9.83
Lire turcescĭ . . .	„	11.10	„	11.12
Imperialĭ	„	10.10	„	10.12
Galbinĭ	„	5.72	„	5.76
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	120.—	„	121.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.90
Renta de hârtiă 5%	91.05
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.—
Bonurĭ rurale ungare	104.80
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişu . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.75
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	129.40
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	125.75
Renta de hârtiă austriacă	81.65
Renta de argintŭ austriacă	82.60
Renta de aurŭ austriacă	111.70
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	869.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	302.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	309.75
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.87½
Napoleon-d'orĭ	9.80½
Mărcĭ 100 imp. germane	60.37½
Londra 10 Livres sterlinge	123.70

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

„la intrigĭ. Kotzebue dela Focşanĭ începuse a scri mereu scrisorĭ după scrisorĭ la mitropolitulŭ ca sĕ gătescă bucate pentru oştirile rusescĭ ce-au trecutŭ Prutulŭ. Vestea se respândì că Ruşii vinŭ şi reacţionarii luară o îndrăsnélă mare. Guvernulŭ era paralisatŭ în lucrările sale. Ostaşii, corupţĭ fiindŭ prin Odobescu şi Solomonŭ, erau cu toţii demoralisaţĭ. Ómenii ce trimiserămŭ pe la graniţe şi în Moldova ne asigurau, că Ruşii stau sĕ între în ţéra nóstră. In Bucurescĭ era o panică nespusă. Ne sfătuiamŭ ce sĕ facemŭ? După cum era şi idea ta, hotărîsemŭ a concentra tótă oştirea şi a ne trage la munţĭ undeva spre Câmpu-lungŭ, de unde sĕ potemŭ avea relaţii cu Transilvania ce ne făgăduia a ne ajuta cu regimentele grăniţare. Când propusesemŭ oficerilorŭ regimentului Nr. 3 ca sĕ ne însoţéscă, toţĭ oficerii o băgară pe mânecă, şi ca nisce laşĭ merseră se îşĭ dea dimisia şi începură a striga în contră-ne, declarându-se mai în însurecţiă. Reacţia înăuntru crescu şi mai multŭ. Atuncĭ, mai primindŭ scirĭ sigure că Ruşii au întratŭ în Moldova, că sunt încă la Focşanĭ, am hotărâtŭ a ne trage cu rótele ce venise cu tabĕra lui Tell, cu tunurile şi cu o parte din călărime spre Câmpu-lungŭ, lăsândŭ în capitală regimentulŭ insurgentŭ şi pe mitropolitulŭ până la întórcerea nóstră. Indată, după retragerea nóstră, Băleanu şi cu Th. Văcărescu, ajutaţĭ de Odobescu şi Solomonŭ, cărora mitropolitulŭ, ce s'a purtatŭ ca unŭ trădătorŭ, le dete drumulŭ din închisóre, întemeiază căimăcămia. Vestitulŭ căpitanŭ Costache ese cu biciulŭ pe uliţe, tóte semnele şi stindardele se dĕrâmă. Poporulŭ nostru alŭ Capitalei trebue însĕ sĕ scii, fără flateriă, că a întrecutŭ pe tóte poporele Europei, chiar şi pe Parisienĭ. Indată fu în picióre, resturnară caimacamia, ce abia domnì vr'o câte-va césurĭ, şi poporulŭ strigă şi trimise deputaţii ca sĕ ne cheme îndĕrĕtŭ, numindŭ până la sosirea nóstră unŭ guvernŭ interimarŭ în care şi Câmpineanu. Odobescu şi Solomonŭ se închidŭ în casarmă. Poporulŭ înconjóră casarma în numĕrŭ de vr'o 40,000, ér soldaţii nu mai îndrăsnescŭ a face focŭ, şi ambii coloneĭ trădătorĭ de douĕ orĭ îşĭ dau demisia şi esŭ afară din ţéră. Câmpineanu şĭ-a pierdutŭ multŭ din popularitate, făcêndŭ greşéla sĕ apere pe Odobescu mereu. Intórcerea nóstră fu unŭ triumfŭ, în vreme ce tragerea nóstră din capitală fu o derută. De atuncĭ amŭ mersŭ mai bine, mai liniştitŭ, ne-amŭ ocupatŭ în pace şi între altele amŭ scosŭ şi decretulŭ alegerilorŭ, hotărândŭ deschiderea Constituantei pentru 25 Augustŭ. Starea din lăuntru este ast-felŭ: suntemŭ tarĭ în Bucurescĭ, căcĭ poporulŭ e cu noi şi mai cu sémă negustorii, carĭ au făcutŭ multŭ în revoluţia din 30 Iuniu. Afară: poporulŭ am începutŭ a-lŭ pregăti prin sate, prin trimiterea de comisarĭ. Prin oraşe suntŭ încă mulţĭ reacţionarĭ. De amŭ avé însĕ linişte şi nicĭ unŭ atacŭ din afară, n'amŭ mai avé nicĭ o temere. Der astăḑĭ trebuiă sĕ scii, că arme n'avem de locŭ. Armata nóstră s'a demoralisatŭ, şi-a pierdutŭ de totŭ disciplina, în câtŭ totŭ ce putemŭ face cu dênsa e s'o stricămŭ. Nu ne este de folosŭ nicĭ înăuntru nicĭ afară, căcĭ arătŭ că nu vorŭ a se bate. In ţéră asemenea, toţĭ ḑicŭ sĕ nu se bată şi sĕ căutămŭ a ne lupta cu puterea morală şi reclamând dreptulŭ nostru. Oştirea neregulată, cu care am însărcinatŭ pe Magheru, nu e încă formată. Magheru e peste Oltŭ pentru acésta. A ne trage la munţĭ nu putemŭ acum, nicĭ nu ne lasă poporulŭ din capitală, ci trebue sĕ stămŭ aci orĭ ce s'o întempla. Talat-Efendi nĭ-a spusŭ mereu, că Pórta a recunoscutŭ Constituţia şi pe tine de agentŭ şi ne dă cele mai marĭ şi frumóse nădejdĭ, spuindu-ne că Ruşii se tragŭ din Moldova, aceea ce se adeverézā după scirile ce avemŭ, că au începutŭ a se retrage spre Prutŭ îndĕrĕtŭ. Solimanŭ Paşa şi Emin-Efendi cu ceilalţĭ au sositŭ la Rusciucŭ. Am trimesŭ pe Voinescu II. înainte-i. Elŭ astăḑĭ ne scrise că, după-ce n'au voitŭ a'lŭ primi la Rusciucŭ ca omu oficialŭ, ci numai confidenţialŭ, i-a datŭ bune nădejdĭ. Noi aci găteamŭ lui Soleiman-Paşa o întrare triumpfală. In urmă Voinescu ne dise, că Emin-Efendi i-a disŭ după aceia că vorŭ întra cu unŭ corpŭ însemnatŭ de oştire, şi i-a cerutŭ şi o pressă, pentru ca sĕ tipărescă proclamaţii românescĭ. Noi am rĕspunsŭ lui Voinescu ca sĕ-i spue că n'a găsitŭ pressă, negustorii refusând sĕ mérgă de temere, că de va voi, sĕ se adreseze la guvernŭ. cu tóte că acesta n'are pressa lui. Că în sfîrşitŭ, elu trebue sĕ se declare, că vine ca prietinŭ sĕu ca inimicŭ, de voesce a recunósce dreptulŭ nostru d'a ne da legĭ şi autonomia ţĕrii sĕu nu, ca sĕ scimu în ce posiţiă ţéra şi guvernulŭ au a fi unulŭ către altulŭ. Acum nu sciu ce se va alege. Nădejdea nóstră de apĕrare e numai în oştirea din Transilvania, şi acésta forte slabă. Ţéra nóstră n'are arme, n'are oştire care s'a demoralisatŭ cu totulŭ. Scriemĭ cum merg lucrurile p'acolo? Noi aci ne vomŭ lupta cu cuvêntulŭ câtŭ vomŭ puté. Nu trebue a perde însĕ nădejdea. Ddeu veghiază asupra României.

„Ţĭ-am trimesŭ banĭ.

„Salutare şi frăţiă,

N. Bălcescu.

„Complimente multe la M-me Ghika.“

„Intâiu o îmbrăţişare ş'apoi că eu singurŭ am închisŭ acestea la bunulŭ consulŭ englesŭ.“

Rosetti.

(Va urma).

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovu.